

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»

КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ІХ ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО - ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

«СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА: ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА
ШЛЯХИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ»

30 квітня 2025 року

Одеса

УДК 321(477)(063)

С91

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(№ 17 від 26 червня 2025 року)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Каменчук Т.О. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Проноза І.І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали IX Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Одеса 30 квітня 2025 року. Одеса ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», центр соціально-політичних досліджень «POLITICUS», 2025. 253с.

УДК 321(477)(063)

С91

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2025

© Центр соціально-політичних досліджень «POLITICUS», 2025

27. Малюта В. В., Швець С. Л. PR-СТРАТЕГІЇ ЯК ЗАСОБИ ВПЛИВУ НА СУСПІЛЬНУ ДУМКУ 136
28. Мужеляк Ю. МОВНІ ЗАСОБИ МАНІПУЛЯЦІЇ У ПУБЛІЧНОМ ДИСКУРСІ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ 139
29. Наумкіна С. М. МОДЕЛЬ «ВІЙСЬКОВОЇ ЕКОНОМІКИ» ТА ЇЇ ТРАНСФОРМАЦІЯ У «ЕКОНОМІКУ ВІДНОВЛЕННЯ ТА БЕЗПЕКИ» 142
30. Наумкіна С. М., Долгов М. О. ДЕСТРУКТИВНІ ТА КОНСТРУКТИВНІ ВИМІРИ КРИЗОВИХ ЯВИЩ У ПОЛІТИЦІ 149
31. Наумкіна С. М., Левінець М. Ю. РОЛЬ МОЛОДІЖНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ФОРМУВАННІ ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ТА РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ 155
32. Наумкіна С. М., Попозгло А. С. ВІДБУДОВА УКРАЇНИ: ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ ТА ФІНАНСОВІ ПЕРСПЕКТИВИ 160
33. Петраков М. О. МЕМОРІАЛЬНА ПОЛІТИКА ТА КУЛЬТУРНА ДИПЛОМАТІЯ: СТРАТЕГІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПАМ'ЯТІ ДЛЯ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ 165
34. Полуяктова О. В. ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ 171
35. Присяжний А. М. Проноза І. І. ПОЛІТИЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У МЕХАНІЗМАХ СТАБІЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ 173
36. Приходько С. М. ЦИФРОВІЗАЦІЯ ВИБОРЧОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ: МОЖЛИВОСТІ, РИЗИКИ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД 177
37. Проноза І. І., Скоробогатов А. В. СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ УКРАЇНИ ЯК ІНСТРУМЕНТ КОНТРОПРОПАГАНДИ ТА ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО МІЖНАРОДНОГО ІМІДЖУ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ АГРЕСІЇ 182
38. Ростецька С. І. КОМПОНЕНТИ І МАРКЕРИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ 187
39. Руцький С. В. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПЕРЕВАГИ ЯК ОСНОВИ МЕРЕЖЕВОЇ ВІЙНИ ЮРИДИЧНИЙ АНТРОПОЦЕНТРИЗМ ЯК ФІЛОСОФІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА 191
40. Скриль С. А. ЮРИДИЧНИЙ АНТРОПОЦЕНТРИЗМ ЯК ФІЛОСОФІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА 197

Водночас, в умовах надзвичайних викликів, Україна демонструє стійкість: держава мобілізує ресурси, перебудовує логістику, адаптує фінансову систему та отримує безпрецедентну підтримку від міжнародної спільноти. Аналіз сучасного стану української економіки в умовах війни дозволяє не лише оцінити глибину втрат, але й виявити напрями для відновлення, розвитку та реформ у післявоєнний період.

Список використаних джерел літератури:

1. Химич Ірина, Різник Наталія. Фінансово-економічний аналіз підприємства: основа прогнозування позитивних результатів за кризових умов. *International Science Journal of Management, Economics & Finance*. Vol. 3, No. 1, 2024, pp. 62-71. doi: 10.46299/j.isjmef.20240301.06.
2. Війна та економічна стабільність України: наслідки та виклики . URL: <https://finway.com.ua/>

ПОЛІТИЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У МЕХАНІЗМАХ СТАБІЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ

Присяжний Антон Мирославович,
магістр 1 курсу спеціальності 052 «Політологія»
соціально-гуманітарного факультету
Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»
м. Одеса
Проноза Інна Іванівна,
к.політ.н, доцент,
доцент кафедри політичних наук і права
соціально-гуманітарного факультету
Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»
м. Одеса

У сучасному турбулентному світі, що характеризується стрімкими геополітичними змінами, посиленням внутрішніх та зовнішніх викликів,

зростанням суспільних очікувань та комплексністю управлінських завдань, питання стабільності політичних систем набуває особливої актуальності. Стабільність є не статичним станом, а динамічним процесом, що вимагає постійної адаптації, ефективного реагування на кризи та здатності до саморегуляції. У цьому контексті політичний менеджмент постає як ключовий інструмент, що забезпечує функціонування, ефективність та стійкість політичної системи. Він охоплює сукупність управлінських дій, технологій та стратегій, спрямованих на досягнення політичних цілей, вирішення конфліктів та забезпечення легітимності влади.

Політичний менеджмент є міждисциплінарною сферою, що виникла на перетині політології, державного управління, менеджменту та соціології. Він визначається як сукупність цілеспрямованих, систематичних дій суб'єктів політики з організації, координації та контролю політичних процесів для досягнення бажаних політичних результатів та підтримки функціонування політичної системи.

Ключові аспекти концептуалізації політичного менеджменту включають:

- політичний менеджмент охоплює такі функції, як планування, організація, мотивація, комунікація та контроль [3];
- політичний менеджмент розглядається як набір інструментів та технологій, що використовуються для впливу на політичні процеси [5];
- ефективний політичний менеджмент нерозривно пов'язаний з функціонуванням політичних інститутів. Інституційна спроможність та якість управління в цих інститутах прямо впливають на стабільність системи [4];
- політичний менеджмент не є ціннісно-нейтральним. Він пов'язаний з реалізацією певних цінностей, таких як демократія, справедливість, рівність, прозорість, легітимність [7].

Таким чином, політичний менеджмент є динамічним процесом, що дозволяє суб'єктам політики не лише реагувати на виклики, а й активно

формувати політичне середовище, впливати на розподіл ресурсів та цінностей, а також забезпечувати здатність політичної системи до адаптації та виживання.

Стабільність політичної системи не означає відсутність змін, а радше її здатність до ефективної адаптації, вирішення конфліктів та підтримки легітимності в умовах постійних викликів. Політичний менеджмент виступає ключовим фактором цієї стабільності через наступні механізми.

Конфлікт-менеджмент. Ефективний політичний менеджмент дозволяє своєчасно ідентифікувати, діагностувати та врегульовувати суспільні та політичні конфлікти. Це включає переговорні процеси, медіацію, досягнення компромісів та використання інституційних механізмів для зняття напруги [2]. Здатність політичних лідерів та інститутів до мирного врегулювання спорів є основою для запобігання дестабілізації.

Легітимація влади. Політичний менеджмент відіграє вирішальну роль у підтримці та підвищенні легітимності політичної системи та її інститутів. Це досягається через прозорість прийняття рішень, ефективне надання публічних послуг, участь громадян у політичному процесі та відповідальність влади перед суспільством. Низький рівень легітимності, навпаки, є прямою загрозою стабільності.

Адаптація та інновації. Стабільність сучасної політичної системи неможлива без її здатності адаптуватися до нових умов та інтегрувати інновації. Політичний менеджмент забезпечує цей процес через розробку та впровадження нових політик, реформ, а також через здатність системи навчатися на власному та досвіді інших.

Управління кризовими ситуаціями. У періоди криз ефективний політичний менеджмент є вирішальним для мінімізації негативних наслідків та відновлення стабільності. Це вимагає швидкого прийняття рішень, координації дій різних акторів, ефективної комунікації та мобілізації ресурсів [1].

Забезпечення ефективності державної політики. Коли державні органи ефективно вирішують суспільні проблеми, це зміцнює довіру громадян до держави та сприяє стабільності системи [6]. Політичний менеджмент, орієнтований на результати та якість послуг, безпосередньо сприяє цьому.

Сучасні політичні системи стикаються з низкою викликів, які вимагають переосмислення підходів до політичного менеджменту:

- зростання популізму та поляризації. Політичний менеджмент має знаходити механізми для зменшення поляризації та інтеграції різних суспільних груп, що є викликом для стабільності демократичних систем;
- цифрова трансформація. Використання нових технологій змінює характер комунікації між владою та суспільством, вимагаючи нових підходів до політичного менеджменту;
- глобалізація та транснаціональні виклики. Проблеми, такі як зміна клімату, пандемії, міжнародний тероризм, вимагають від політичного менеджменту здатності до співпраці на міжнародному рівні;
- криза довіри до еліт. Зниження довіри до політичних еліт та інститутів вимагає від політичного менеджменту посилення прозорості, підзвітності та ефективності.

Політичний менеджмент є багатофункціональним та динамічним інструментом, що відіграє вирішальну роль у забезпеченні стабільності сучасних політичних систем. Його ефективність полягає у здатності вирішувати конфлікти, підтримувати легітимність влади, адаптуватися до змін та ефективно реагувати на кризи. Аналіз європейських моделей демонструє різноманіття підходів, але всі вони прагнуть до підвищення інституційної спроможності та якості публічного управління. У контексті сучасних викликів, подальший розвиток політичного менеджменту, орієнтований на демократичні цінності, прозорість, інновації та підвищення професіоналізму, є запорукою стійкості та процвітання політичних систем.

Список використаних джерел:

1. Dror, Y. (1988). *Crazy States: A "Personal" Analysis of the Israeli-Arab Conflict*. Lexington, MA: D.C. Heath.
2. Fisher, R. & Ury, W. (1981). *Getting to Yes: Negotiating Agreement Without Giving In*. Boston: Houghton Mifflin.
3. Hood, C. (1991). *A Public Management for All Seasons?*. *Public Administration*, 69(1), 3-19.
4. Huntington, S. P. (1968). *Political Order in Changing Societies*. New Haven: Yale University Press.
5. Manin, B. (1997). *The Principles of Representative Government*. Cambridge: Cambridge University Press.
6. Putnam, R. D. (1993). *Making Democracy Work: Civic Traditions in Modern Italy*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
7. Rhodes, R. A. W. (1997). *Understanding Governance: Policy Networks, Governance, Reflexivity and Accountability*. Buckingham: Open University Press.

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ВИБОРЧОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ : МОЖЛИВОСТІ, РИЗИКИ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Приходько Сергій,
к. політ. н., доцент,
доцент кафедри політології,
історії і філософії
Полтавського державного аграрного
університету,
м. Полтава

Україна за останні роки здійснила значний стрибок у сфері цифрової трансформації держави, яскравим прикладом якої є екосистема «Дія» [1]. Цей досвід неминуче ставить на порядок денний питання про можливість